

obražen, deržajoč v vsaki peroti list figovega drevesa. Na krajnikih kamena ste viditi dve ribi, torej spet sami zaznamki, ki opominjajo na združeno častje Višnuvo in Shivino ¹⁾).

Lelja, ler, limbar je bil staremu Slovincu svet cvet; zato je imenoval tudi gore po njem, akoravno po gorah ne raste, — na priliko, limbarska gora, Limbarje, na Štajerskem in Kranjskem.

Že pri drugi priložnosti sem omenil, da leljevo perje na starih dnarjih ljubljanskega mesta pričuje za častje Shivino v Ljubljani, ktero mnenje še drak v gerbu ljubljanskega mesta in ime predmestja Krakov poterujeta.

V novejšem času so nekteri jezikoslovci posebno dr. Schleicher začeli ločiti litvanščino od slovansčine, vendar brez temeljitih razlogov. O tej zadevi veljajo važne besede ostroumnega jezikoslovca dr. Potta ²⁾, kateri pravi: „da, akoravno je litvanski jezik od slovanskega bolj oddaljen, kakor gotiški od drugih germanskih, se vendar ne smé za posebno od slovanskega ločeno deblo imeti. Soglasno s Pottom govori o tej razmeri tudi visokoučeni Jakob Grimm ³⁾).

Razun gori imenovanega mitologiškega imena Menela še nahajamo druge imena na noriških kamnih, ktere opominjajo na litvanske božanstva, na primer: Picius ⁴⁾ po častji božanstva litvanskega Picius, kteremu so mladenci darovali, kadar so nevesto ženinu pripeljali. Pri polabskih Slovanih se nahaja pod imenom Picumar od pij, pic česki in slovenski phallus. Dalje Ausco ⁵⁾ po božanstvu luči Auška, ktera se nahaja tudi pri Polacih v družbi Perunovi. Tudi lastno ime Atval opominja na litvanskega boga Aitvaros. Posebno pa še poznajo slovenske povesti Babo Lamo.

Na gori omenjenem adrijanskem kamnu, kateri ima razun leljevega perja in figovega listja tudi krona-nega ⁶⁾ orla, smo našli ime Menela, od kterega Muhar piše: „Menela ist auf diesem Steine einzig, so wie auf andern Römersteinen nur Menalia und Menilius vorkommen. „V severnoslovanskem in litvanskem basnoslovji nahajamo boginjo ljubezni in zakona: Lelia Menelia, ktere spomin se še v serbskih narodnih pesmih pogostoma nahaja, samo malo pokvarjeno v Lelemene. Narod je izvirni pomen pozabil, in toraj si besedo prikrožil, kakor mu je bila nar boljše prilježna za izgovarjanje. Menalia, Menelia, Menule pa je tudi bilo priime Laime ⁷⁾, v kateri se vse lastnosti indoslavenske Bhavany — Babe najdejo. To uzvišeno mitiško osebo so tudi nekdanji stari Slovenci poznali, ker še zdaj otroke strašijo z Lamo Babo. Kadar si kot mali fantič ponoči nisem upal iz hiše, so mi ljuba mati rekli: „Glej, da te kje Lama Baba ne zgrabi“.

(Dalje sledi.)

Smešnice.

Nek ameriškansk časopis naznanja sledeče: Vročina je bila pri nas tako velika, da so lovci večkrat se bali, da se v nabasanih puškah ne bi smodnik unel.

— Dalje piše, da je pri njih velikokrat taka megla, da je enkrat palica nekega gospoda skorej v megli ostala, ko jo je nad glavo deržal.

— Tudi se bere v tem časopisu, da je neki mož iz države Kentuki tako čudovitno znal petje petelina oponašati, da se je celo sonce zmotilo in enkrat za dve uri pred danilo, kakor sicer.

Fr. P...ž.

¹⁾ Glej Muhar „Gesch. der Steierm.“ I. Abbildungen Taf. I. fig. I. in Tafel XII. fig. 9.

²⁾ Dr. Pott „Etymolog. Forschung“ II. 601.

³⁾ Jakob Grimm „Gesch. der deutschen Sprache“ I. 170.

⁴⁾ Apiani „Inscript.“ CCCLVII.

⁵⁾ Na celskih kamenih.

⁶⁾ Muhar „Gesch. der Steierm.“ I. 349.

⁷⁾ Narbutt „histor. narod. litewskiego“ str. 47. Dr. Hanusch „Slav. Myth.“ str. 238.

— Učnik. Povej mi, Lukec, koliko elementov ali prvín je?

Učenec. Elementov je čvetero.

Učnik. Kako se imenujejo?

Učenec. Pervi ogenj, drugi voda, tretji zrak, in četerti — — četerti

Učnik. No, na čim pa stojiš?

Učenec. Četerti: moje škornje.

Balant. Š. Teržičanski.

Novičar iz avstrijskih krajev.

V Zadru je 6. dan t. m. bila vojaška slovesnost, pri kateri je grenadirski bataljon domačega našega regimenta princ Hohenlohe-Langenburškega Nr. 17, pri katerem je večina Krajncov, blagoslovljeno novo zastavo (bandero) prejel. Pred blagoslovljenjem nove zastave so gosp. Nikolaj Zic, duhovni pastir tega regimenta, s krepko slovensko besedo govorili k zbranim vojakom, po opravljeni veliki maši pa višji škof Godeasi z ginljivo besedo v nemškem jeziku k pričujočim oficirjem. Potem so blagoslovili zastavo, v ktero se je 300 žebličev zabilo. Ko je vse to opravljeno bilo, je polkovnik žl. Eberhard izročil zastavo zastavoiku in bataljonu s kratkimi pa možkimi besedami, na ktere je zadonel trikratni klic „živijo Njih veličastvo!“ Po opravljeni cerkveni slovesnosti je bil očitno pred bataljonom feldvebel Dejak povikšan za podlajtnanta. Opoldneso oficirji v kosarni gostili vojake, ki so bili prav židane volje.

„Laib. Zeit.“

Iz Vidma na Laškem 21. junija. * Pri nas je precej merzlo; zato žito počasi zori, pa rež bomo vendar kmalo želi in, kakor se kaže, je še precej naželi. Sploh se smemo še dosti dobre letine nadjati. Vina upamo veliko pridelati, ako se tertna bolezen ne bo razširila huje kakor dozdej.

Iz Tersta piše „Triest. Zeit.“, da v ondašnjem laškem časniku „Il Diavoleto“ je bila te dni ob prihodu milostljivega višjega škofa in kneza gosp. dr. Andreja Gollmayr-a lepa pesem v hebrejskem (judovskem) jeziku natisnjena, ktero je bibliotekar in profesor orientalskih jezikov v Gorici gosp. dr. Štefan Kociančič zložil in ž njo pokazal, da mu je hebrejski jezik popolnoma znan.

Iz Pole v Istri 20. junija. K. *). Letina kaže, da ne bo preslaba; mraz smo imeli dolgo časa, pa tudi dežja nam ni manjkalo, pa vendar se zdaj suše bojimo; gorko je bilo zadnje dni tako, da je bilo v morji 20°—21° R. V Ljubljani ste pa vendar 14 dni poprej češnje imeli, kakor tukaj; vina bo malo, v nekterih krajih se tertne bolezni bojé. Tukaj — straši. Čemine verjamete, pa pridite in vprašajte plac-komando, kateri je bilo že večkrat to naznanjeno. Stražari so ponoči vidili že mnogoverstne prikazni, ktere so v sredi votle, okoli kraja jih pa nič ni. Dr. Reichenbach bitukaj v stari zemlji, polni gnjilobe, veliko materije našel za svoj „Od“. Pred nekimi dnevi so pri kopanju za temeljni zid male hiše 5 sarkofagov (kamnitih grobov) našli z lepimi in dobro ohranjenimi napismi. — Na dan sv. Antona je bil tukaj praznik, procesja in sejm. S procesijo so nesli sv. Antona podobo v naravski velikosti po mestu. Na somnji so prodajali večidel češnje in kosé; tudi dva Ribničana sta z navadno kramo tukaj bila. — Še nekaj. Mnogo Bukaranov in družih Horvatov, ki so poprej tukaj pri arsenalu delali, je šlo, ker je delo začasno večidel ustavljeno, na Turško. Vdinjali so se pri angl. konsulatu v Terstu za delavce v podkopih v Krimu, proti temu, da bodo plačani vsaki dan po 3 fl. — al komaj so se odpeljali — tako se govori — so jim oblekli rudeče hlače in jih meštrali po vojaško. Čudo bi to ravno ne bilo. Angleži v taci zadevah niso pretanjke vesti in ubogi Horvatje bodo nehoté „Kanonenfutter“ zoper Ruse.

*) Žal nam je, da omenjenega spisa nam niste mogli pred poslati; sedaj bi bil pa že prepozen. Prosimo namesto njega včasih kaj družega.

Vred.